

వరద్యుక్తులు

శ్రీబాబాజీ సత్సంగాలలో
ఇన్ని భాగాలు

పవిత్ర క్షేత్రాలు

భక్తుడు: ఒక ప్రదేశానికి పవిత్రతను చేకూర్చేదేమిటి?

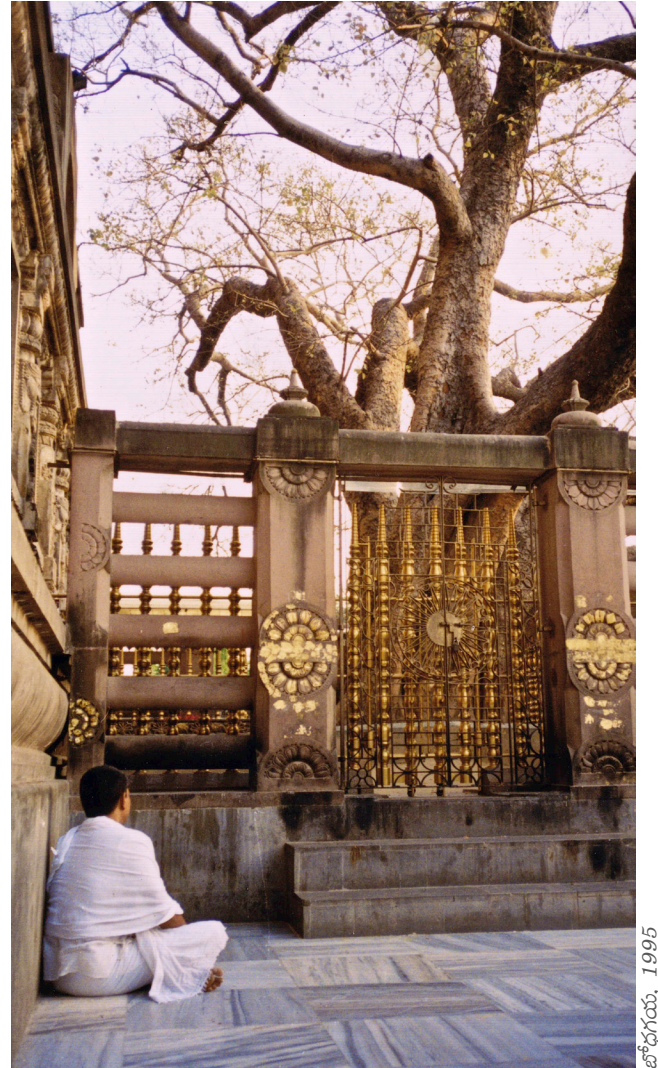
గోపాల్ గోపాల్: సద్గురు సన్నిధి ఏ ప్రదేశాన్నైనా పవిత్ర క్షేత్రంగా చేస్తుంది. సద్గురు సాన్నిధ్యమే నిజమైన పుణ్యక్షేత్రం. శిరిడి ఎందుకు అంత పవిత్ర క్షేత్రమయింది? అది బాబా సన్నిధి కాబట్టి (పుణ్యక్షేత్రమైంది). అక్కడ గంగానది లేదు, హిమాలయాలు లేవు, మునులు ఎవ్వరూ అక్కడ తపస్సు చెయ్యలేదు - ఇలాంటివేవీ లేవు. కేవలం అది బాబా సన్నిధి కాబట్టే పవిత్రక్షేత్రమయింది. ఏ ప్రదేశమయినా కేవలం సద్గురు సాన్నిధ్యం చేతనే పవిత్ర క్షేత్రమవుతుంది.

భక్తుడు: గురువుగారూ! మేము శిరిడి, పూండి, తిరువణ్ణామలై తదితర పవిత్ర క్షేత్రాలకు సంబంధించి ఆ సద్గురు సన్నిధిని ఉపయోగపెట్టుకోవడం ఎలా?

గోపాల్ గోపాల్: నీవు పరుపు మీద పడుకొని నిద్రపోతున్నావు... అప్పుడు ఆ పరుపు యొక్క ఉనికి గుర్తు ఉంటుందా? నిద్ర లేచిన తరువాత, “చాలా బాగా నిద్రపట్టింది, ఈ పరుపు చాలా బాగుంది” అని నువ్వుంటే అనవచ్చు కానీ నిద్రపోతున్నప్పుడు ఆ పరుపు యొక్క ఉనికిగానీ, అది అక్కడున్న సంగతిగానీ నీకు తెలుస్తుందా? తెలియదు. కానీ నువ్వు దానిని వాడుకొంటున్నావు.

ఆ పరుపు లేకపోతే నీకు సరిగా నిద్రపట్టుండకపోవచ్చు. పరుపుగా ఉపయోగించడం వల్ల వచ్చే ఫలితాన్ని తెలుసుకోవాలంటే దానిని పరుపుగా వాడుకోవాలి. నువ్వు దానిని డ్రైనింగ్ టేబుల్లాగా భోజనం చేయడానికి వాడుకుంటే దాని విషయం నీకు తెలియకపోవచ్చు (గురువుగారు నవ్వుతూ...). దానిని పరుపుగా వాడుకొని ఆ ఫలితాన్ని పొందడమే దానిని సరిగా ఉపయోగించుకోవడమంటే. అదే మీరు చెయ్యాల్సింది. ఇంకోరకంగా చెప్పాలంటే, పరుపు యొక్క ప్రయోజనాన్ని గుర్తించగలిగే సున్నితత్వం నీలో ఎంతగా పెరిగితే, దాని ఉనికి అంతగా ఎటుకలోకి వస్తుంది, నీకు దాని ప్రయోజనం ఇంకా చాలా స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.

బోధగయ, 1995

అసలు విషయమేమిటంటే, చాలామందికి అంతటి సున్నితత్వం ఉండదు. ఉదాహరణకు, మన మనస్సు బస్సు క్లీనరు వంటిమీద ఉండే గుడ్డల్లాగా ఉంటుంది. బస్సుల్లో, లారీల్లో డ్రైవరు, క్లీనరు ఉంటారు - క్లీనరు డ్రైవరుకు చేదోడువాదోడుగా ఉంటాడు. ఆ క్లీనరు గుడ్డలు ఆయిలు, మురికి, మట్టిలాంటివంతా చేరి ఎంతగా మాసిపోయి ఉంటాయో చూడండి! అటువంటి క్లీనరు వచ్చి ఈ నేల మీద కూర్చున్నాడనుకోండి అతని బట్టలకు మరకలంటుకొని మాసిపోతాయా? ఒకవేళ మురికంటూ అంటుకుంటే అది నేలకే. కొంతమంది మనస్సులు క్లీనరు గుడ్డల్లాగా ఉంటాయి, వాళ్ళు ఎక్కడికి వెళ్ళినాసరే - అది మురికిలోనికైనా సరే వాళ్ళకది మురికిలాగా అనిపించదు. కానీ మీరు చాలా చాలా పరిశుభ్రంగా ఉన్న స్వచ్ఛమైన తెల్లని బట్టలు వేసుకున్నారనుకోండి, మురికి అంటుతుందేమోనని చాలా జాగ్రత్తగా ఉంటారు. శుభ్రమైన నేలమీద కూర్చున్నా బట్టలు మాసిపోతాయేమోనని చాలా భయపడుతుంటారు. కాబట్టి మన మనస్సులు పరిశుద్ధమయ్యే కొద్దీ, ప్రతి విషయం మన మీద చూపే ప్రభావాన్ని గుర్తించడం మొదలుపెడతాం. ఇదేవిధంగా, మీరు ఆ సన్నిధిలోకి వెళ్ళగానే ఆ సాన్నిధ్య ప్రభావాన్ని గుర్తించగలరు, స్పష్టంగా తెలుసుకోగలరు. అది అంత సూక్ష్మమైనదేమీ కాదు, మీరు దానిని తెలుసుకోవచ్చు, అనుభూతి చెందవచ్చు, మీరు దానిని తాకవచ్చు, అవగాహన చేసుకోవచ్చు, దానిని తిని జీర్ణించుకోవచ్చు.

గోరూప్రగోరు: ఏ పవిత్రక్షేత్రమైనా మహాత్ముల వలనే ఆ పవిత్రతను సంతరించుకొంటుంది. చాలాకాలం క్రితం - చరిత్రకందనంతటి పూర్వకాలంలో - ఇక్కడ అరుణాచలంలో చాలా గొప్ప సిద్ధపురుషుడు ఉండేవారు. ఆయనను ఇక్కడి ప్రజలు శివుని అవతారంగా, శివస్వరూపంగా భావించేవారు. ఆయన ఇక్కడే నివసించారు, ఇక్కడే సమాధి చెందారు. అప్పటి నుండి చాలామంది ఈ పర్వతాన్ని తపోక్షేత్రంగా (సాధనకు అనుకూలమైన పవిత్ర ప్రదేశంగా) భావిస్తారు, ముఖ్యంగా శేషాద్రిస్వామి, రమణమహర్షి కాలం నుండి (ఈ భావన విస్తృతమైంది). కాబట్టి ఇది మహాత్ముల స్థానం.

నా వరకు నాకు, నేను బాబా సమాధిని ఎలా చూస్తానో అలానే అరుణాచలాన్ని ఒక సమాధిస్థానంగానే చూస్తాను. అరుణాచలపురాణంలో చెప్పింది ఇదే. అందులో ఆ మహాత్ముణ్ణి 'అరుణగిరి యోగి' అన్నారు. ఒక మహాయోగి ఇక్కడ నివసించారు, ఆయన సమాధి కొండ ఉత్తర శిఖరంపైన ఉంది. రమణమహర్షి కూడా ఒకసారి, ఆయన సమాధి దగ్గర ఉన్న చెట్టును చూశారు, కానీ ఆయన దాని దగ్గరకు వెళ్ళలేకపోయారు. తమకు అనుమతి లేదని ఆయనే చెప్పారు - రమణమహర్షికే అనుమతి లేదు! అరుణగిరియోగి వల్ల ఈ పర్వతం పవిత్రమైన కొండగా మారింది. ఆయన సమాధిని చేరుకోవడం దుర్లభం కావడంతో అందరూ అక్కడదాకా వెళ్ళి పూజలు, ప్రదక్షిణలు చెయ్యలేరు కాబట్టి, ఈ పర్వతమంతా ఆయన సమాధిగా మారింది. శిరిడిలో మనం సమాధి మందిరాన్ని, గురుస్థానాన్ని, ద్వారకామాయిని కలిపి మహాప్రదక్షిణ చేసినట్లే అరుణగిరికి ప్రదక్షిణ చేయడం జరుగుతోంది. ఆయన సమాధిని దర్శించడానికి కొండనెక్కి వెళ్ళలేరు కాబట్టి, ఈ పర్వతాన్నంతా ఆయన సమాధిగా చూస్తూ పర్వతమంతటికీ ప్రదక్షిణలు చేస్తున్నారు.

భక్తుడు: పవిత్రస్థానాలన్నీ అక్కడ నివసించిన మహాత్ముల మూలంగా మరింత శక్తివంతంగా తయారవుతాయా? లేక వాటికవే పవిత్రతను కలిగివుంటాయా?

గోరూప్రగోరు: నిజంగా చూస్తే ప్రతి ప్రదేశమూ పవిత్రమైనదే. అపవిత్రస్థానమంటూ ఏమీ లేదు. కానీ మహాత్ముని సన్నిధి వలన కొన్ని ప్రదేశాలలో మిగతావాటికన్నా ఆ పవిత్రత మరింతగా వ్యక్తమవుతుంది. అందుకని వీటిని పవిత్రస్థానాలు అంటారు.

భక్తుడు: అరుణగిరి యోగి ద్వారా ఆకర్షింపబడి తరువాతి కాలంలో వచ్చిన మహాత్ముల వలన, యోగుల వలన ఆ పవిత్రత మరింతగా పెరుగుతుందా?

గోరూప్రగోరు: అవును. చాలా చాలా మార్గాలు ఏర్పడుతాయి కాబట్టి పవిత్రత పెరుగుతుంది - శేషాద్రిస్వామి ఇక్కడకు వచ్చినపుడు అది పెరిగింది. కొంతమంది ఆయన సన్నిధితో, మహిమతో అనుసంధానం కాగలిగారు, అటువంటి వాతావరణం

వలన లబ్ధి పొందారు. రమణమహర్షి వచ్చిన తరువాత వారు మరొక మార్గమయ్యారు. కాబట్టి ఎక్కువమంది అనుసంధానం కాగలిగారు - ఆ క్షేత్రం మరింత శక్తివంతమయ్యిందని కాదు - ఎక్కువమంది దానితో బంధమేర్పరచుకోగలిగారు. మామూలు ఆసుపత్రి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి అయిందన్నమాట. అంతే! అంతకుముందు కేవలం కొన్ని ప్రత్యేక రోగాలు గలవారు, లేదా కొన్ని రకాలైన జబ్బులతో బాధపడేవారు మాత్రమే వెళ్ళేవారు. సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి అయితే ఎటువంటి రోగానికైనా వైద్యం చేస్తారు. అలా కొన్ని పవిత్రక్షేత్రాలు అరుణాచలంలాగా సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆధ్యాత్మికకేంద్రాల్లాగా మారుతాయి.

గోరూప్రగౌరు: ఇక్కడ మరో విషయముంది. పవిత్రక్షేత్రాలలో రమణమహర్షి వంటి గొప్ప సద్గురువుల సాన్నిధ్యంలో చేసిన సాధన పదింతల ఫలితమిస్తుందని గొప్ప మహాత్ములు చెప్పారు. “మీరు నాకు ఒక్క రూపాయి ఇస్తే నేను పదిరూపాయలు ఇస్తాను!” అని బాబా చెప్పిందీ అదే. అక్కడంతటి ప్రభావం, మహిమ ఉండటం చేత అటువంటి పవిత్రస్థానాలను తపోక్షేత్రాలు అంటారు. వారి సాన్నిధ్యంలో మీరు పూర్తిగా వారి ప్రభావంలో, వారి శక్తి పరిధిలో ఉంటారు. ఇక్కడ మీరు ఓ విషయం గుర్తుపెట్టుకోవాలి. మీరు మంచిపని చేస్తే దాని ఫలితం పదింతలుగా ఉంటుంది, అలా కాకుండా మంచిని దూరం చేసే పనులు చేస్తే దాని ఫలితమూ పదింతలుంటుంది. మీరు ఆధ్యాత్మిక ప్రదేశాలలో వ్యాపారస్తులను చూస్తుంటారు, వాళ్ళకు మామూలు వ్యాపారస్తులకన్నా ఎక్కువ వ్యాపారధోరణి ఉంటుంది - ఎందుకంటే ఆ క్షేత్రప్రభావం వలన ఆ వ్యాపారధోరణి పదిరెట్లు, వందరెట్లు ఎక్కువగా ఉంటుంది! (నవ్వులు). అక్కడ ఎంత ప్రయోజనముందో అంత ప్రమాదమూ ఉంది. అందుకనే మనం ఆ ప్రయోజనాన్ని ఉపయోగపెట్టుకోవాలి, అంతేకాకుండా మనం అంతే జాగ్రత్తగానూ ఉండాలి - అది కత్తి మీద సాము లాంటిది. మనం ఎప్పుడూ గొప్ప మహాత్ముల సాన్నిధ్యంలో ఉన్నామన్న విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. మంచిపని చేస్తే ఫలితం వందరెట్లు ఉంటుంది. తప్పుడు పనిచేస్తే దానికి సంబంధించిన చెడుకర్మ కూడా వందరెట్లుగానే ఉంటుంది, ఎందుకంటే అది ఇక్కడ క్షేత్రధర్మం. మీరు ఏం చేసినా సరే దాని ఫలితం వందరెట్లు ఉంటుంది. వారి సాన్నిధ్యం (మంచి చెడుల మధ్య) ఎటువంటి తారతమ్యాన్నీ చూపదు.

భక్తుడు: గురువుగారూ! పూండికి వెళ్ళడం యొక్క ప్రయోజనమేమిటి?

గోరూప్రగౌరు: పూండిస్వామి సన్నిధిలో ఉండటం కోసమే. మన మనస్సులు ఆవు నుండి తీసిన పాలు అనుకుందాం. వాటిని కాయడానికి మీరు వాటిని స్టవ్ మీద పెడతారు. పూండి, శిరిడి నాకు దొరికిన రెండు మంచి స్టవ్లు. పాలు కాయాలంటే మనం వాటిని స్టవ్ మీద పెట్టాల్సిందే, అంతేగానీ స్టవ్ దగ్గరగానో, స్టవ్ కు ప్రక్కనో పెట్టకూడదు, స్టవ్ మీద పెట్టాలి. ఆ పాలను (మన మనస్సును) మరిగించినప్పుడు, ఆ ‘మరగడాన్ని’ మీరు ‘ఆనందం’గా అనుభూతి చెందుతారు. అది పొంగిపోయి మీ మనస్సు సంతృప్తి చెందుతుంది. స్టవ్ వెలుగుతోంది - అందుకని ఎంతగా వీలైతే అంతసేపు అక్కడకు వెళ్ళి కూర్చోండి, ఆ జ్వాలకు దగ్గరగా మిమ్మల్ని ఎంత వీలైతే అంతసేపు ఉంచుకోండి. లేకపోతే పాలు విరిగిపోయి, పులిసిపోయి దానిని కనీసం కుక్కలు కూడా ముట్టుకోవు - అవి కూడా పారిపోతాయి.

గోరూప్రగౌరు: మనం ఇక్కడ శిరిడిలో ఉన్నామనంటే, అది మన ప్రేమ వల్లనేనని, మన ఇచ్ఛానుసారమేనని మనకు తెలుసు, మనకు ప్రియమైన సద్గురువు ఇక్కడ ఉన్నారు, మనకు ఆ ఎఱుక ఉంది, మనం ఆ ఎఱుకను నిలుపుకోవాలనుకుంటున్నాము, అలా ఎఱుకలో ఉండడం చాలా అద్భుతంగా ఉంది, అయినప్పటికీ మనం ఆ ఎఱుకను నిలుపుకోలేకపోతున్నాము. నేను మీకు ఆ ఎఱుక ఉంటే చాలు అంటాను. మీరు నా దగ్గరకు వచ్చి, “మేము ఇక్కడ ఏం చేయాలి, మాకు ధ్యానం

చేసుకోవడానికి 'నేనెవరు?', 'మీరెవరు?' లాంటి పద్ధతులేమైనా ఉన్నాయా?" (నవ్వులు) అని అడుగుతుంటారు. మీరు చెయ్యగలిగిందేమీ లేదని నేను చెప్తాను. అదెలా ఉంటుందంటే తడిగుడ్డలాంటి మీరు ఎండలో ఉండటంలా అన్నమాట. బాబా అనుగ్రహం సూర్యుని వేడిమిలాంటిది. మీరు చెయ్యాల్సిందల్లా మీ గుడ్డను (మనస్సును) ఆ ఎండలో ఉంచడమే. దాని వల్ల మన అజ్ఞానం అననుకునే తడి ఆరిపోతుంది. అక్కడ గుడ్డ చెయ్యాల్సిందేమీ లేదు. అది చెయ్యాల్సిందంతా ఒక్కటే: తనను తాను ఆ ఎండలో ఉంచుకోవడమే. వాస్తవానికి జరిగేది ఇదే, కానీ సమస్యేమిటంటే, గుడ్డ తనను తాను ఎప్పుడూ ఎండలో ఉంచుకోవడంలేదు. తనను తాను నీడలో ఉంచుకోవాలనుకుంటోంది. లేదా సగం ఆరిన తరువాత కూడా మళ్ళీ బక్సెట్లోకి వెళుతోంది! (నవ్వులు)

భక్తుడు: మమ్మల్ని మేము బయట ఎండలో దండెం మీద వేసుకుని ఉంచుకోవడానికి ఉత్తమమైన మార్గం ఏమిటి?

గోరూప్రగోరు: ప్రతి ఒక్కరూ ఎవరికి వారు దీని గురించి అన్వేషించాలి. మీరే స్వయంగా ఆ మెళకువలను తెలుసుకోవాలి. ఆ పద్ధతులకు మీరే సృష్టికర్తలు, అన్వేషకులు, బోధకులు కావాలి. మీకు దానికి సంబంధించిన గమనింపు ఉంటే అది తెలుస్తుంది. ఇలా చెయ్యడానికి ప్రతి ఒక్కరికీ సామర్థ్యముంది, కానీ చివరగా మీరు చెయ్యగలిగిందంటూ ఏమీలేదు - ఎండిపోవడమనే ఆ చివరి చర్య సూర్యుని వల్లనే జరుగుతుంది. మీకై మీరు ఆ పని చెయ్యలేరు. కానీ మిమ్మల్ని మీరు ఎండలో ఉంచుకోవచ్చు, మీరు చెయ్యవలసింది చెయ్యగలిగింది అంతే. ఈ సత్సంగాలు, మనం పెట్టుకున్న నియమాలు, ఆధ్యాత్మిక సూత్రాలు, ధార్మిక విధులు... వీటన్నింటివలన ఏమన్నా జరుగుతుందా అంటే - ఇవన్నీ కూడా దండెం కట్టుకోవడం, మన గుడ్డను ఆ ఎండలో ఆరేసుకోవడం వరకే. ఆ గుడ్డను పొడిగా చేసేది దండెం కాదు సూర్యుడు.

భక్తుడు: పద్ధతి వల్ల కాదా?

గోరూప్రగోరు: సూర్యుడు గుడ్డలు ఆరబెడతాడు. ఆ గుడ్డను ఎంతగా ఎండలో ఉంచుతారో అంత త్వరగా అది ఆరిపోతుంది. దానిని పొడిగా చేయడానికి సూర్యుడు ఎప్పుడూ సిద్ధంగానే ఉంటాడు. మీరు నీడలో ఉన్నప్పటికీ తన వేడిని ఇవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తూనే ఉంటాడు. అంతేకాదు మీరు దానిని నీడలో పెట్టినప్పటికీ కొంతకాలానికి అది పొడిగా తయారవుతుంది, ఇబ్బందేం లేదు, సందేహం అక్కరలేదు. సూర్యుడు ఆ పనిని ఎప్పుడూ చేస్తూనే ఉన్నాడు.

భక్తుడు: పూండీలో స్వామివారి సన్నిధిలో నిద్రపోయినా లేదా మేలుకొని ఉండి వారి సమాధికి ప్రదక్షిణలు చేసినా ఎటువంటి తేడా ఉండదా? లేక మేలుకొని ఉండటం వలన ఏమైనా ప్రయోజనం ఉందా?

గోరూప్రగోరు: ఏంచేసినా అది మంచిదే. ఎవరైనా నన్ను "పూండీకి వెళ్ళాల్సిన అవసరం ఏమిటి?" అని అడిగినప్పుడు నేనిదే చెప్తుంటాను. ఇక్కడ తిరువణ్ణామలైలో నన్ను చాకిరేవు బాధ్యతలు నిర్వహించే ఓ చాకలివాడిననుకోండి, సరేనా? ఇది బట్టలుతికే గది - ఇక్కడ కుళాయిలు, సబ్బులు అన్నీ ఉన్నాయి - నేను మిమ్మల్ని ఉతుకుతాను. తరువాత, పూండీలో ఓ దండెం ఉంది - నేనక్కడ మిమ్మల్ని ఆరేస్తాను. ఇక్కడ నేను సర్పు, సబ్బుతో ఉతుకుతాను. కానీ మీరు ఆరాలంటే మిమ్మల్ని అక్కడ దండెం మీద వేయాలి. ఉతికే గదిలో ఉంటే మీరు అంత త్వరగా ఆరిపోవడం జరగదు. బట్టలను రూములో ఉతికినప్పటికీ బయట ఎండలోనే ఆరెయ్యాలి. పూండీలో అందుకోసమనే ఓ దండెం ఉంది, పొడిగా తయారవ్వాలనంటే అక్కడ మీరు ఎండలో కొంతసేపు ఉండాలి (నవ్వులు). మీరు ఎందుతున్నప్పుడు, మీరు చెయ్యాల్సిందల్లా దండెం మీదనే ఉండటం. అంతే, అది చాలు. అందుకే నేను, ఒక రకంగా "గ్రుడ్డిగా" అక్కడ దండెం పైనే ఉండడని చెబుతాను.

భక్తుడు: అరుణాచలానికి ప్రదక్షిణ చెయ్యడం కూడా అటువంటిదేనా? ప్రదక్షిణ కూడా దండెం మీద ఉండటం వంటిదేనా?

గోరూప్రగోరు: అవును. అది కూడా అలాంటిదే.

భక్తుడు: మేము శిరిడీలో ఉన్నప్పుడు, ప్రతిరోజూ కాసేపు గురుస్థాన్‌లో సమాధిమందిరంలో ఊరికే అలా కూర్చుంటే సరిపోతుందా?

గోరూపుగోరు: మీకది మరీ అంత సులభంగా ఉంటే అలానే చెయ్యండి! అది “సరిపోతుంది”. ఈ ప్రశ్నలో “ఇది సరిపోతుందా, లేకపోతే మేము ఇంకా ఏమైనా చెయ్యాల్సి ఉందా?” అన్న సంశయం ధ్వనిస్తోంది. మీరు ఇంకా ఏదైనా చెయ్యగలిగినా ముందు ఇది (గురుస్థాన్‌లో, సమాధి మందిరంలో ఊరికే కూర్చోవడం) చెయ్యండి. అది చాలు.

అదెలా ఉంటుందంటే మీ దుస్తులు ఇక్కడ వాషింగ్ మెషీన్‌లో ఉతకడం, జాడించడం జరుగుతుంది, అక్కడ మందిరంలో ఆరబెట్టడం జరుగుతుంది. తడిబట్టలను పొడిగా చెయ్యడానికి, ఎండలో వేస్తే చాలు. బట్టలు తాముగా చెయ్యాల్సిందేమీ లేదు. కాని ముందు వాటిని మురికిపోయేలా ఉతికి జాడించాలి. అప్పుడవి త్వరగా ఆరిపోతాయి. ఇక్కడ సత్సంగంలో ఉతకడం, జాడించడం జరుగుతుంది. ఆరబెట్టడమనేది అక్కడ జరుగుతుంది - ఇది బట్టలుతికేవారి పని! (గురువుగారు నవ్వుతూ...)

భక్తుడు: మేము ఇక్కడున్నా లేక వేరొక చోటున్నా ఎటువంటి తేడా లేదని మీరంటారు. కానీ మీరు వేరే సందర్భాలలో మాట్లాడుతూ బట్టలు బయట ఎండలో ఆరేసినప్పుడు ఇంట్లో కన్నా త్వరగా ఆరిపోతాయని అన్నారు. కాబట్టి ఈ శుభ్రం చేసే విధానం లేదా మేము మీ దగ్గర ఉన్నప్పుడు జరిగేది - అదేదైనా సరే, మేము మీ పదసాన్నిధ్యంలో ఉన్నప్పుడు త్వరగా జరుగుతుంది కదా?

గోరూపుగోరు: నేను మాట్లాడేది ఇవ్వడం గురించి. మీరు నాకు దగ్గరగా ఉన్నప్పుడు సహాయం అనేది మీకు ఎక్కువ గాఢంగా అనుభవమవుతుంది. దూరంగా ఉన్నప్పుడు అది మీకు వేరే రకంగా కాస్త తక్కువ తీవ్రతతో అనుభవం కావచ్చు. అంతేగానీ మీరు ఇక్కడున్నప్పుడు నేను ఎక్కువ ఇస్తానని కాదు. (నేనివ్వడం అనేది ఎక్కువ, తక్కువలనేది లేకుండా ఎక్కడైనా ఒకేలాగా ఉంటుంది) మీరు ఎక్కువగానో తక్కువగానో అనుభవం చెందితే చెందవచ్చు, నేను ప్రస్తుతం మాట్లాడేది మాత్రం ఇవ్వడం గురించే. అలాగే సూర్యుడు ఎప్పుడూ ప్రకాశిస్తూనే ఉన్నాడు, బట్టలు ఆ వెచ్చదనాన్ని పొందుతూనే ఉన్నాయి.

“శరణ్మర్చితలు” గతసంచికల కొరకు <http://saipatham.saibaba.com/>

శ్రీసాయిబాబా సచ్చరిత్ర, ప్రబోధాలను సమగ్రంగా దర్శించడానికి www.saibaba.com ను సందర్శించండి.